

AURKIBIDEA

Uztailaren 2an, URTEAN ZEHARREKO XIII. IGANDEA.....	4
Uztailaren 9an, URTEAN ZEHARREKO XIV. IGANDEA.....	11
Uztailaren 16an, URTEAN ZEHARREKO XV. IGANDEA.....	18
Uztailaren 23an, URTEAN ZEHARREKO XVI. IGANDEA.....	25
Uztailaren 25ean, SANTIAGO APOSTOLUA.....	33
Uztailaren 30ean, URTEAN ZEHARREKO XVII. IGANDEA.....	41
Uztailaren 31an, LOIOLAKO SAN IGNAZIO	49

Uztailaren 2an
URTEAN ZEHARREKO XIII. IGANDEA

Agurra

Aintza eta ospea zor diogu Jaunari! Bere bakea izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Jauna gure artean da egiaz. Bere bizitza eta hitza deigarri dira guretzat. Kristori jarraitzeko gogoz, Haren Ebanjelioa onartzeko asmoz eta Ebanjelio horretan seme-alaben askatasun osoa aurkitzeko pozez bildu gara: askatzaile gerta dakigula Berri Ona.

Damu-otoitza

Kristok bekatuaren eta heriotzaren gain lortu duen garaipena ospatzen dugu igandean. Aitor dezagun zeruetako Aitaren errukiaren beharrea garelara, bekaturako hilik bizi berrira piztu gaitezen.

—Jesus Jauna, egiaren eta graziaren **betea** zarena: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, gu aberasteko zeure burua behar**tsu** egin duzuna: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, gurekin zeure herri santua egitera **etorri** zarena: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

Oi Jainko, seme-alabatzat hartu gaituzu maitasunez eta argiaren seme-alaba egin gaituzu; egizu, ez gaitzala inguratu gezurraren ilunpeak eta bizi gaitzela beti zure egiaren argi ederrean.

Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Hitzaren liturgiari oharpena

Historian zehar, Jainkoak gizaki batzuk aukeratu ditu bereziki bere izenean bidaltzeko. Gero Jesusekin gertatu zen bezala, Itun Zaharrean ere garbi entzuten da Jainkoaren deia, erantzun libre eta benetakoa espero duen deia. Entzun dezagun!

Lehenengo irakurgaia (2 Erg 4, 8-11. 14-16a)

Erregeak bigarren liburutik

Behin batean, Eliseo Xunemdik igaro zen. Bazen han andre handiki bat, eta bere etxera eraman zuen Eliseo bazkaltzera. Harrezkero, handik igarotzen zen bakoitzean, bertan gelditu ohi zen Eliseo bazkaltzen. Behinola, andreak esan zion senarrari: «Begira, badakit gure etxera etorri ohi den hori Jainkoaren gizon santua dela. Egin diezaiogun goian gela txiki bat; ohea, mahaia, aulkia eta argiontzia ipiniko diogu, gurera etortzean bertan geldi dadin».

Etorri zen behin Eliseo eta, goiko gelara sarturik, bertan etzan zen. Eliseok Gehazi bere morroiari esan zion: «Zer egin dezakegu andre honen alde?» Gehazik erantzun zion: «Begira, ez du haurrik eta senarra zahartua du». Eliseok esan zion morroiari: «Dei egiozu».

Dei egin zion eta andrea atean agertu zen. Eliseok esan zion: «Datorren urtean, garai honetan, semea izango duzu besoetan».

Erantzun-salmoa (*Sal* 89 [88], 2-3. 16-17. 18-19)

Jau-na, zu-re mai-ta-su-na a-bes-tu-ko dut

be-ti-ren be-ti.

- ∞. Jauna, zure maitasun-egintzak kantatuko **ditut** beti,
zure leialtasuna iragarriko gizal**diz** gizaldi.
Bai, aitortzen dut: '
Betiko eraikia dago zeruan zure **maitasuna**,
sendo ezarria zure leialtasuna. R.
- ∞. Zorionekoa, Zu pozik goستن dakien herria!
Zure argitan ibiliko da, Jauna;
zure izenean da egunero alaitzen,
zure salbamen-egintzaz harrotzen. R.
- ∞. Zu baitzara haren ospe eta indar;
zure onginahiak egiten gaitu garaile.
Jauna da, izan ere, gure babeskia,
Israelgo Santua gure erregea. R.

Bigarren irakurgaia (*Erm* 6, 3-4. 8-11)

San Paulo Apostoluak Erromatarrei egindako gutunetik

Senideok: Bataioaz Kristo Jesusekin bat egin dugunok, haren heriotzarekin egin dugu bat. Bataioan hobiratuak izan gara harekin batean heriotzan, Aitaren aintzaz Kristo hilen artetik piztu zen bezala, guk ere bizi berria bizi dezagun.

Beraz, Kristorekin hil bagara, sinesten dugu, bizi ere harekin biziko garela. Badakigu Kristo, hilen artetik piztuz gero, ez dela berriro hilko; herioak ez du gehiago aginterik harengan; haren hiltzea bekatuentzat behin betiko hiltzea izan baitzen, eta haren bizitza Jainkoarentzat bizitzea da. Berdin zuek ere; hartu kontuan bekatuentzat hilik zaudetela eta Jainkoarentzat bizirik, Kristo Jesusengan.

Aleluia (1 P 2, 9)

A - le - lu - ia, a - le - lu - ia.

- ∞. Zuek jatorri hautatua zarete,
 errege eta apaiz, nazio santua;
 iragar itzazue ilunpetik bere argi zoragarrira
 deitu zaituzten Jainkoaren egintza bikainak. ∞.

Ebanjelioa (Mt 10, 37-42)

Homiliarako argibideak

Askatzen duen maitasuna

Ez zegoen erabakia guk sufritzea, ez da hori patuaren ondorioa. Ez dago debekatua zoriontsu izatea, ez da bekatu zoriontsu izan nahi izatea. Fededunak badaki, edonola ere, Jainkoak maite duela; fededunak badaki, gertatzen zaionaren arduraduna ez dela Jainkoa, bera baizik.

Jainkoak ez zuen mugatu nire zorionerako gaitasuna eta ez dizkit kendu hori lortzeko baliabideak. Jainkoak bere burua mugatu zuen, eta nire historiarekiko duen muga nire eskuetan utzi duen askatasun eta erabakitze gaitasunean neurtzen da. Gauza bat gorde zuen beretzat: ni maitatu ahal izatea

Bibliak dio, Jainkoak gizakia bere nahiaren Paradisuan jarri zuela. Bizitzea, gure erabakien arabera jokatzeko da neurri batean, eta gertatzen zaigunaren arduradun izatea. Askatasunaren eta erabakien nahaste horren ondorioz, gizakiok historia moldatzen dugu sarritan gozamenerako bide bezala, bestetan sufrimenerako hautu bezala, inoiz maitasunerako aukera, inoiz gorrotorako, inoiz zorionerako, sarri zoritxarrerako. Gure bizitza, orain, gurutzetik igarotzen da... igarotze horrek eraman gaitzake egiazko zorionera. Egiazko zoriona egunero ongiaren eta egiaren aldeko borrokan lan egitetik iristen da.

Aske izateak, ordea, ez du esan nahi Jainkoa gure historiatik kanpo geratu denik, gure erabakiek axola ez baliote bezala; hori balitz askatasuna, nola bizi? Jainkoari noski axola zaiola gizakia, Jesu Kristogan agertu digu gertuko delako gure zorionean eta gure minean. Fededun izatea gauza guztiak Jainkoaren aurrean erabakitzea da, askatasunez, baina Jainkoaren aurrean eta Haren nahia bereiziz eta betetzen saiatuz.

Mateoren ebanjelioan Jesusen ahotan jartzen diren hitzak erabakigarriak dira: «Bere aita edo ama ni baino gehiago maite dituen ez niretzako gai... bere gurutzea hartu eta jarraitzen ez didana ez da niretzako gai. Bere bizia bilatzen duenak galdu egingo du eta nigatik galtzen duenak aurkituko... Nigan sinesten duenak txiki bati baso bat ur ematen dionak, jasoko du bere saria». Bizitza ematea, basokada bat ur ematea ez da emaitza harrigarriak lortzeko estrategia bat. Eman ahal izatea bera bada nahikoa ordain; profeta onartzearen ordaina profeta bera da. Kristaua ez da ur basokaden

merkataria, ematen dituen ur basokadei balio profetikoa ematen diena baizik.

Fededunaren eta Kristoren arteko lotura bataioan oinarritzen du Paulok: fededun bataiatua heriotzaren erreinutik kanpo geratzen da eta Jainkoarentzat bakarrik bizitzen. Gure bizitza Kristogan errotzea ez da bekatutik urruntzea bakarrik, gure bizitza Jainkoari sagaratzea baizik. Sagaratze hori da Elizaren oinarria eta Elizan gertatzen da behartsuen zerbitzua, Kristo bera zerbitzatzea, eta Kristoren ordaina jasotzea: zerbitzari izatea. San Pauloren hitzetan: «dena da grazia».

Jainkoaren herriaren otoitza

Eska diezaiogun Jaunari, senideok, entzun ditzala konfiantzaz eta pozez egiten dizkiogun otoitzak:

- Eska diezaiogun Kristo Jaunari bere bizitza Jaunaren zerbitzura sagaratu duten Eliz zerbitzarien alde eta egiatzko Jainkoa gurtzen duten herri guztien alde.
- Eska diezaiogun mundua jakinduriaz gobernatzen duen Jainkoari gu guztion alde, mundua eta natura bereziki arretaz eta esker onez zaindu dezagun.
- Eska diezaiogun Jainko errukitsuari giza ahultasunaren, gorrotoaren eta enbidiaren sareetan lotuta bizi diren guztien alde.
- Eska diezaiogun Jaunari batak bestearen alde, jar dezagun gure bizitza Beraren eskuetan eta egiogun otoitz uste onez gauza guztien Egile eta Nagusi denari.

Entzun Aita ahalguztiduna Zure herriaren otoitzak eta isuri gudan jakinduria eta indar Espiritua, Kristorekin bat eginik gurutzearen bidea geure egin dezagun, gure itxaropenaren arrazoibide eman ez bizitza eskaintzeraino leial izan gaitez. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Oparigaien gaineko otoitza

Oi Jainko, sakramentu-ezaugarrien bidez
bere betera eramaten duzu gure erospena;
egizu, gu guztion zerbitzuak gai egin gaitzala
zure dohain santuak hartzeko.

Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

Eskaini eta hartu dugun opari santuak biziberri gaitzala, Jauna,
maitasunean etengabe Zurekin bat eginik,
beti iraungo duten fruituak eman ditzagun.

Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Uztailaren 9an
URTEAN ZEHARREKO XIV. IGANDEA

Agurra

Gure bihotza Jainkoa maitatzera zuzentzen duen Jauna izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Gure fedea, Elizaren fedea ospatzera bildu gara Igandean. Jesusek apal eta eskuzabal izateko deia egiten digu: horrela bizi direnei agertzen baitie Aitak osotasunean bizitzeko bidea. Aukera ederra dugu, gure bizitza iluntzen duten hainbeste gauzatik askatu eta garbitzeko, fedearen edertasuna berreskuratuzeko.

Damu-otoitza

Senideok: aitor ditzagun gure bekatuak, misterio santuak ospatzeko gai izan gaitezen:

- Jesus Jauna, Aitagana garramatzan bidea: Erruki, Jauna.
- Jesus Jauna, herri guztiak argitzen dituen egia Kristo, erruki.
- Jesus Jauna, mundua eraberritzen duen bizia: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

Oi Jainko, zure Semearen beheratzeaz,
jaso egin duzu eroria zegoen mundua;
eman zeure fededunei egiazko pazko-poza,
bekatuaren uztarpetik askatu dituzunek
goza dezatela betiko zoriona.

Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Hitzaren liturgiari oharpena

Maitasunaren indarra da Jainkoaren egitasmoaren ardatza. Maitasun horrekin gu bete eta maitasun horretara gu deitu, beti maitatuz joka dezagun. Hau ulertzeko apaltasuna da bidea, mundu honetako joera eta "indarrak" utzi eta Jesusen maitasun deia gureganatuz.

Lehenengo irakurgaia (Za 9, 9-10)

Zakariasen Profezia liburutik

Honela mintzo da Jauna:

«Poztu biziro, Sion hiri eder!

Egin irrintzi, Jerusalem hiriburu!

Hara, badatorkizu zeure erregea: zuzen eta garaile dator,
apal eta asto baten gainean, astakume baten gainean.

Berak hondatuko ditu Efraimgo guda-gurdiak
eta Jerusalemgo zaldiak;

hautsiko ditu guda-uztaiak, eta bakea iragarriko die nazioei.

Itsasotik itsasora aginduko du,

Eufrates ibaitik lurraren azken mugetaraino»..

Erantzun-salmoa (Sal 145 [144], 1-2. 8-9. 10-11. 13c-14)

Jau-na-ri kan - ta, o-na bai - ta, hain du haun-di-
a be-re be-ti - ko e-rru - ki - a.

- ∞. Goratuko zaitut, ene Jainko, ene **errege**,
bedeinkatuko dut zure izena bettiere.
Egunero zaitut bedeinkkatuko,
beti dut zure izena goretsiko. ∞.
- ∞. Errukiorra eta bihozbera **da** Jauna,
haserregaitza eta onginahiz **betea**.
Ona da Jauna guztientzat,
gupidaz betea bere sorkari guztientzat. ∞.
- ∞. Gorets zaitzatela, Jauna, zeure sorkari **guz**tielik,
bedeinkatu zeure fededunek;
aipa bezate zure erregetza osppetsua,
mintza bitez zure ahalmenaz. ∞.
- ∞. Fidagarria da Jauna bere hitz guztietan,
leiala bere egintza guztietan.
Jaunak eusten die erortzear **da**udenei,
eta altxatzen ditu **lur** joak. ∞.

Bigarren irakurgaia (*Erm* 8, 9. 11-13)

San Paulo Apostoluak Erromatarrei egindako gutunetik

Senideok: Zuek ez zarete grina txarren menpean bizi, Espirituaren menpean baizik, Jainkoaren Espiritua zuengan bizi baita.

Norbaitek Kristoren Espiritua ez badu, hori ez da Kristorena. Jesus hilen artetik piztu zuen Jainkoaren Espiritua zuengan bizi bada, Kristo hilen artetik piztu zuenak berak biziaraziko ditu zuen gorputz hilkorrak ere, zuengan bizi den Espirituaren bitartez.

Zorretan gaude, beraz, senideok, baina ez grina txarrekin, horien arabera bizitzeko. Horrela bizitzen bazarete, hil egingo zarete; baina Espirituaren bidez giza egintza gaiztoei uko egiten badiezue, biziko zaretenideok, Jesu Kristo gure Jaunaren grazia zuen espirituarekin. Amen.

Aleluia (Ik. Mt 11, 25)

✠. Bedeinkatua Zu, Aita, zeru-lurren Jauna,
errerreinuari buruzko **Berri** Ona
jende xumeari agertu diozulako. ✠.

Ebanjelioa (Mt 11, 25-30)

Homiliarako argibideak

Txikiei agertu zatzaizkie

Jakintsu eta adituek jende askoren konfiantza izan ohi dute. Osasun arazoa dugunean medikura jotzen dugu. Lege-arazoak direnean abokatu batengana. Jakiteak boterea ematen du, dakitenek pertsonak mendean hartzerainokoa. Garai guztietako jakintsu eta adituek izan dute halako botere bat, bere bizitza bermatu eta Jainkoa alhora uzterainokoa. Gaur egun, horiek bakarrik ez, baizik eta jende askok uste du Jainkorik ez duela behar bizitzeko eta ez diote arretarik eskaintzen beren bizitzan.

Baina Jainkoaren ezagutza biblikoa ez da jakinduria teorikoa,

Berarekiko harreman intimo eta maitasunezkoa bainoa. Egiten jakitea, edo hobeki esan Jainkoaren aurrean bizitzen jakitea, Berak egiten digun deiari hobeki erantzun ahal izateko. Maitasuna, ezagutza ez bezala, askea da. Maitatzeko askatasuna ematen dio pertsonari, maitatzeko askatzen du. Jesusek adierazten digu Jainkoak apalei erakusten diela bere burua eta ez hainbat jakintsu eta adimendunei; horiek, askotan, bere burua eta beren egintzak bakarrik maite dituzte. Hain dira garrantsiak, ezin baitute aitortu guztia Jainkoagandik jasoa dutela.

Bere garaiko agintari politiko eta erlijiosoek zaputza jasan behar izan zuten Jesusek, baina jende apalak onartu egin zuten. Jende boteretsuak baztertu izanaz gaizki sentitu beharrean, eskerrak eman zizkion Aitari gauzak honela antolatu izanagatik (*Mt* 11, 25-30). Horixe da Jainkoaren egiteko modua, apalak aukeratzen ditu harroak nahasteko. Jainkoak herri txiki bat aukeratu zuen Bere agerpena egiteko. Jesusek Jerusalemenean Errege bezala sartu zenean ere, jarrera apal eta soil hori bera aukeratu zuen. Garaile izateko Jainkoak ez du behar indar erakuspen handirik, baizik eta maite dutenen ahultasunean agertzen da indartsu. Maitasunaren indarra da hori (*Za* 9, 9-10).

Zoritxarrez, gure gizartean eta Elizan ere bai askotan, zenbakiaz arduratuegi gaude, horixe baita egungo demokrazi sistemetan agintzen duena. Jainkoaren Erreinua mundu honetako erreinuekin nahasten dugu. Ez da ezer apartekorik indarraren eta aberastasunaren bidez arrakasta izatean. Elizaren eta kristauaren indarra Jainkoaren Espiritutik dator (*Erm* 8, 9. 11-13). Berak badu indarra Kristo piztu zuen bezala gu ere pizteko. Espirituak gida gaitzan utzi behar dugu, San Paulok "haragia" deitzen dien giza neurri hutsetan erori gabe.

Jakinduriak, zientziak, teknikak eta aurrerapenak zentzua dute, noski, Jainkoaren asmoetan, jakituria oro Berarengandik baitator.

Baina ezin dute izan giza ekimen guztien azken irizpidea. Gutxi batzuen zerbitzura dagoen garapenak gehiengo baten zapalketa dakar eta denontzat ona ez den mundu baten eraikuntza. Eska diezaiogun Jainkoari Eukaristia honetan Jesusena bezalako bihotz apala, barne-bakea aurkitzeko.

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok: eska diezaiogun Jaunari entzun ditzala gure otoitzak:

- Egigun otoitz Frantzisko Aita Santuaren eta Fernando gure gotzainaren alde; Jaunak eman diezaiela adorea eta argia beren ardurapeko elkarteak santutasunez zaindu ditzaten. Eska diezaiogun Jaunari.
- Egigun otoitz Jaunak egiazko bakea eman diezagun; bakearen egiazko iturria denak eman diezagula bizikidetza baketsua eta barneko espirituzko-bakea. Eska diezaiogun Jaunari.
- Egigun otoitz Ebanjelioaren bidean zintzo saiatzen diren guztien alde, Jaunak asmo horretan lagun diezaien; eta berekoikeriak Jainkoarengandik urruntzen dituenak izan dezatela bihotz berria iristeko grazia. Eska diezaiogun Jaunari.
- Egiogun otoitz Jainkoari hildakoen alde, bereziki gure senide, adiskide eta ongile hildakoen alde. Jaunak bere erruki handiz bere aintzan onar ditzan santu eta aukeratu guztien artean. Eska diezaiogun Jaunari.

Jainko Jauna, Zure erreinuaren aberastasuna apalei agertu diezu; entzun gure otoitzak eta egizu Zure Semearen ikasle izanik Berarekin eraman dezagula gurutzearen uztarri leuna, egiazko atsedena zugar bakarrik aurki daitekeela gure senideei jakinaraziz. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Oparigaien gaineko otoitza

Eskaintzen dizugun opari honek garbi gaitzala, Jauna,
eta eraman egunetik egunera
zerutar bizi berria geuregan agertzera.
Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Jaunartze-ondorengo otoitza

Mugarik gabeko zeure maitasunaren dohainez
janaritu gaituzu, Jauna;
egizu, lor ditzagula salbamen-fruituak
eta bizi gaitzela beti Zu goresten.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Uztailaren 16an
URTEAN ZEHARREKO XV. IGANDEA

Agurra

Jauna zuekin.

Sarrerako oharpena

Eukaristiaren ospakizuna hitza da: Kristo bera da, gizon egin den Jainkoaren Hitza. Prest egon behar dugu, bihotz zabalez eta jarrera onez, Hitz hori entzun, barneratu eta fruitu.

Damu-otoitza

Jesus Jaunak hitzaren eta Eukaristiaren mahaira dei egiten digu eta, horretarako, bihotz-berri gaitzela eskatzen. Aitor ditzaun, beraz, geure bekatuak eta eska dezagun uste osoz Jainkoaren errukia.

—Jesus Jauna, egiaren eta graziaren **betea** zarena: Erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, gu aberasteko zeure burua behar**tsu** egin duzuna: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, gurekin zeure herri santua egitera **etorri** zarena: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

Oi Jainko, okerbidean dabiltzanei
zeure egiaren argia agertzen diezu
bide zuzenera itzul daitezen;
egizu, beren burua kristautzat daukatenek
utz dezatela izen horrekin bat ez datorren guztia
eta bete izen horri dagokiona.

Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Hitzaren liturgiari oharpena

Euriak eta elurrak lurtean duten eragina irudi harturik, Jainkoaren hitzak gizon-emakumeengan egiten duena adieraziko digu liburu Santuak. Gero hotsegingo dugun ereilearen parabola entzuteko prestatuko gaitu Itun Zaharreko zatiak.

Lehenengo irakurgaia (*Is 55, 10-11*)

Isaias Profetaren liburutik

Honela mintzo da Jauna:

«Euria eta elurra zerutik jaisten dira
eta ez dira berriro hara itzultzen
lurra ase, ernaldu eta ernamuindu gabe,
ereiteko hazia eta jateko ogia eman ditzan;
hala egingo du nire ahotik ateratako hitzak ere:
ez da Nigana hutsik itzuliko,
baizik eta egingo du Nik nahi dudana
eta beteko Nik ezarritako helburua».

Erantzun-salmoa (*Sal* 65 [64], 10abcd. 10e-11. 12-13. 14)

Zu - re hi-tzak, Jau - na, es - pi-ri-tu e - ta bi-zi di - ra.

- ∞. Zuk duzu lurra zaintzen, urez **a**setzen
eta oparo **a**berasten.
Urez gainezka doa zeruko **u**bidea;
Zuk ematen diozu gizakiari gari-**a**lea. ℞.
- ∞. Zuk prestatzen lurra **h**onela:
ildoak ureztatu, zokorrak **b**erdindu,
euri-zaparradez harrotu, ernamuinak **b**edeinkatu. ℞.
- ∞. Zeure ondasunez burutzen duzu **u**rtea,
joritasuna dariela daude zure **b**ideak.
Heze eta jori daude landa **z**abalak,
alaitasunez apaindurik mendi-**h**egalak. ℞.

Bigarren irakurgaia (*Erm* 8, 18-23).

San Paulo Apostoluak Erromatarrei egindako gutunetik

Senideok: Nire iritzian, oraingo neke-lanak ezer gutxi dira gero gugan azalduko den aintzaren aldean. Izadia bera ere irrikaz dago, zain-zain, Jainkoak noiz agertuko bere seme-alaba izatea zer den. Izadiak bere benetako helburua galdua izan arren –ez bere gogoz, horretara behartu zuenarengatik baizik–, badu itxaropena, esklabotzatik eta hondamenetik askatua izan eta Jainkoaren seme-alaben aintzazko askatasunean parte izateko.

Badakigu, jakin ere, izadi osoa erdiminetan intzirika dagoela orain arte. Eta hura ez ezik, gu geu ere bai; Espiritua lehen-dohain bezala hartu dugunok intzirika gaude geure barruan, Jainkoak noiz askatuko eta bere seme-alaba noiz egingo gaituen zain

Aleluia

A - le - lu - ia, a - le - lu - ia, a - le - lu - ia.

∞. Hazia Jainkoaren hitza da; ereilea, **berriz**, Kristo; honi aditzen dionak betiko bizia **izango** du. ∞.

Ebanjelioa (*Mt 13, 1-23 edota laburrago 13, 1-9*)

Homiliarako argibideak

Eraginkorra den Hitza

Gaurko Ebanjelioan entzun dugun parabola uler daiteke era ezkorrean: Jainkoaren Hitza ona izanik ere Gaizkileak lapurtzen digu edota geuk hainbeste traba jartzen dizkiogu alferrik baita bere eraginkortasuna. Edo uler dezakegu era baikorrean: traba eta zailtasun guztien gainetik, Jainkoaren Hitzak beti ematen du fruitua, beti da oparoa eta eraginkorra.

Ildo honetan zihoan Isaiasek lehenengo irakurraian esan diguna: euriak eta elurrak lurra busti eta emankor egiten dute. Jainkoaren Hitzak bere egitekoa betetzen du: ez da Jainkoarengana “hutsik itzuliko”. Jainkoaren Hitza beti da gertukoa, ernarazten duena, eraginkorra.

Indartsua izanda ere, Hitzak ez du era automatikoan fruitu ematen.

Ederra da eta guztiontzat ulertterraza hitza haziarekin alderatzea. Hitza lurrean erori eta fruitu ematen duen hazia bezala da.

Baina ez da beti horrela gertatzen: bidean erortzen bada, edo sasian edo harri-artean lur onean erorita baino askoz gutxiago emango du. Eta lurrean erortzen denak ere lurraren sakontasuna eta ongariaren arabera fruitu gehiago edo gutxiago eman dezake.

Berdin, entzuten dugun Hitzarekin ere. Nekazariaren poz berarekin ereiten du Jainkoak gugan. Baina Jesusek dio ez dugula denok berdin onartzen, ez garela beti lur hartzaile eta emankor. Jainkoaren aldetik, hazia beti da eraginkorra eta salbagarria. Gure aldetik, ordea, ez beti.

Bidean erori eta txoriek daramaten hazia, entzun dugun Hitza da, eta asmo onez, seguru asko, baina etortzen da Gaizkilea eta kendu egiten digu. Harri-artean erori eta errorik botatzen ez duenak, arinak edo azalekoak diren pertsonak gogoratzen dizkigu: asmo on asko eduki bai, baina edozein zailtasun txikirekin atzera egiten dute. Arantza artean erortzen den hazia, berriz, gure lilura eta bizitzako kezkek itotzen duten Hitza da.

Bakoitzak daki zein zailtasun dituen Hitzak beregan fruitu eman dezan. Bakoitzak dakigu nolako ereitea gertatzen den gure bizitzan. Hitzari gugan jarduten uzten badiogu, ordea, fruitu ematen du, aldatu, eragin, baketu egiten gaitu. Arreta behar horretarako!

Ebanjelizatze lanean arrakasta izan ez arren, ezin dugu pentsatu Hitzak berak indarrrik ez duenik. Isaiasek dioen bezala, beti sortzen du fruituren bat, ez da Jainkoarengana hutsik itzultzen.

Izan daiteke ereileak faltatzea, izan daiteke behar den tokian hazia ez botatatzea, izan daiteke lurra prest ez egotea. Baina ez dugu etsi behar ahaleginean. Ereitearen poza, itxaropenezko poza baita. Berri ona komunikatzearen poza.

Ereileak beti jardun behar du. Hartzaileak une batean jasoko du, egun jakin betean, topo-egite zehatzean... Hazia eta lurra parean gertatzen direnean. Guri ilusioz eta pozez ereitea dagokigu, emaitzarik ikusi ez arren. Jainkoa baita salbatzen duena eta Haren Hitza eraginkorra da.

Erne bizitzeko deia egin zaigu parabolaren amaieran. Mundu sakabanatu eta zaratatsuaren erdian erne, arretaz, bizi behar dugu.

Pentsa dezakegu: nola daiteke Jainkoaren Hitzak, gogo onez entzunda ere, gugan beti fruiturik ez ematea? Ez du esanahi onartzen ez dugunik, baizik eat behar adinako arretaz ez dugula gure bihotza prestatzen, zabal-zabalik jasotzeko. Horretarako erne egon behar dugu, oztopoak gaindituz.

Jainkoaren Hitza dohaina da eta ardura ere bai, erregalia da eta konpromisoa ere bai. Berezko indarra du, baina onartzea beharrezkoa da.

Bakoitzak daki zein diren kendu beharreko txori, sasi eta harriak, Hitzaren indarra estalia gera ez dadin. Ulertu al duzue? Galdetzen du Jesusek. Zein eder ulertuko bagenu! Orduan beteko da gugan Jesusek esandako beste hura: “zorionekoak zuen begiak, ikusten dutelako, eta zuen belarriak entzuten dutelako!”.

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok: iritsi daitezela gure otoitzak Jaunarengana, gure bihotzak ezagutzen dituenarengana.

- Eska dezagun Jainkoaren Semearen jakinduria Jainkoaren Hitza leialtasunez aldarrikatzen dutenentzat eta Eliza zerbitzatzen duten guztientzat.
- Eska diezaiogun egiaren jabe bakarra den Jaunari, katolikoak ez diren beste kristau guztien alde, itun zaharraren herri diren juduen alde eta egiazko Jainkoa ezagutzen duten guztien alde.
- Eska diezaiogun Jesus Salbatzaileari etxetik urruti bizi diren guztien alde, kartzelatuen, ahulen eta zapalduen alde eta pertsegituak direnen guztien alde.
- Eska diezaiogun fedez zeruko Jaunari, hemen, bere etxean bilduak gauden guztion bakearen eta zorionaren alde.

Entzun, Jauna, Zure herriaren otoitzak eta ugari ezazu gugan Zure hitzaren hazia onartzeko gogoia; egizu gizadi osoarengan ale hori ereinez, zuzentasunezko eta bakezko fruituak sor daitezela, gizaki guztiei Zure erreinuaren itxaropena adieraziz. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Oparigaien gaineko otoitza

Begira, Jauna, otoitzean ari del Elizaren dohainei eta egizu, horiek hartuko dituzten fededunak gero eta santuago zain daitezela. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

Zeure mahaian janaritu gaituzu, Jauna; egizu, misterio hauetan parte hartzen dugun bakoitzean sendo dadila gure salbamenaren emaitza. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Uztailaren 23an
URTEAN ZEHARREKO XVI. IGANDEA

Agurra

Jainko itxaropen-emailea, Espiritu Santuaren egintzari esker bere pozaz eta bakeaz betetzen gaituena, izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Igandeko batzarrean bilduta, esker onezko otoitza egitera goaz Jainkoaren Hitzaz entzunez eta Kristoren eskaintza berrituz. Zuzentasunean eta bakean Bere Erreinua gure artean eraiki nahi duen Jainko Maitekorra ospatzen dugu, batasunean eta elkarrekiko begirunean nahi gaituena. Gorespenezko eta esker onezko jaia has dezagun pozez beterik.

Damu-otoitza

Jesu Kristo, bekatuak ez duen gure bitartekoa, otoitzean ari da gure alde eta adiskidetu egiten gaitu Aitarekin. Ireki dezagun, bada, geure espiritua damurako, Jaunaren mahaira hurbiltzeko gai izan gaitezen.

—Jesus Jauna, Pedro damutuari barkamena eskaini zeniona: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, lapur onari paradisua agindu zeniona: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, bekatuen barkamenerako apostoluei Espiritu Santua eman zeniena: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

Begira, Jauna, begi onez zeure zerbitzarioi
 eta emazkiguzu ugari zeure graziaren dohainak,
 fedez, esperantzaz eta maitasunez suturik
 zure aginduak betetzen erne iraun dezagun.
 Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
 Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
 Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Hitzaren liturgiari oharpena

Jainkoaren Hitzak itxaropenezko mezua agertzen digu. Jainkoak, gu ontasunean eta maitasunean bizitzea nahi du. Eta nahiz sarritan gu bestela bizi, zain dugu beti bigarren aukera emateko. Jainko barkamen-emaile hori bera agertuko digu Jesusek Ebanjelioan.

Lehenengo irakurgaia *(Jkd 12, 13.16-19)*

Jakinduria liburutik

Ez da gauza guztiez arduratzen den Zu beste jainkorik,
 ez duzu zure epaia zuzena dela inori frogatu beharrik.
 Zure indarra da justiziaren oinarria,
 eta gauza guztien nagusi izateak
 guztiekin errukior izatera zaramatza.
 Guztiz ahaltu zarela sinesten ez dutenei
 zeure indarra erakusten diezu,
 eta, zure indar hori aitortu ez arren,
 ausardiaz jokatzeko dutenak nahasten dituzu;
 baina Zuk, zeure indarraren nagusi zaren horrek,
 neurritasunez epaitzen duzu
 eta bihozberatasun handiz gobernatzen;
 zeure esku duzu nahi duzunean indarraz baliatzea.

Horrela jokatzuz erakutsi diozu zeure herriari
gizon zuzenak gizakiaren adiskide izan behar duela,
eta, bekatariei bihotz-berritzeko aukera emanez,
itxaropenez bete dituzu zeure seme-alabak.

Erantzun-salmoa (*Sal* 86 [85], 5-6. 9-10. 15-16a)

E - rru - ki hu - tsa du - gu Jau - na, e - rru - ki - a
ta mai - ta - su - na.

- ∞. Ona zara, Jauna, eta bark**a**bera,
dei egiten dizutenentzat onginahiz **b**etea.
Aditu nire otoit**z**a, Jauna,
kasu egin nire erregu-oihu**a**ri. ∞.
- ∞. Egin dituzun nazio guztiak ‘
zure aurrean ahuspeztera etorriko dir**a**, Jauna,
eta zure izena osp**a**tzera.
Handia zara, eta mirarig**i**lea,
Zu bakarrik **Jain**ko. ∞.
- ∞. Baina **Zu**, Jauna,
Jainko bihozbera eta erruk**i**orra,
haserregaitza, onginahiz eta leialtasunez **b**etea,
itzuli nigana eta erruki zak**i**zkit. ∞.

Bigarren irakurgaia (Erm 8, 26-27)

San Paulo Apostoluak Erromatarrei egindako gutunetik

Senideok: Espiritua datorkigu geure ahulerian lagun, guk ez baitakigu behar bezala otoitz egiten; baina Espirituak berak erregutzen du gure alde, ezin esan ahaleko intziriz. Eta bihotzak aztertzen dituen Jainkoak ezagutzen du zein den Espirituaren gogoia, Espirituak Jainkoaren asmoen erara erregutzen baitu fededunen alde.

Aleluia (Ik. Mt 11, 25)

A - le - lu - ia, a - le - lu - ia, a - le - lu - ia.

∞. Bedeinkatua Zu, Aita, zeru-lurren Jauna,
erreinuari buruzko Berri Ona,
jende xumeari agertu diozulako. ∞.

Ebanjelioa (Mt 13, 24-43 edota laburrago 13, 24-30)

Homiliarako argibideak

Erreinuazabaltzen

Jainkoaren Erreinuazurrera doa. Askotan Jainkoaren Erreinuaren norabideak eta jokamoldeak guk uste ez bezalakoak baldin badira ere, Jainkoaren Erreinuazurrera doa. Hauxe da gure poza eta gure esperantza. Eta hauxe dugu, bestalde, gure fedea daukan arazorik eta argitu-beharririk nabarmena ere. Alegia, Jainkoaren Erreinuazurrera ote doa? Jokutzen ari ote da? Zergatik ez da ikusten?

Zergatik ez zaio argi eta garbi antzematen? Zergatik ez ditu Jainkoak zehatz-mehatz erabakitzen mugak: honaino Erreinua da, hemendik aurrera ez da Erreinua? Zergatik ikusten ditugu gauzak hain nahasiak eta ulergaitzak?

Jainkoak ez dauka guk daukagun presa eta argitu-beharrik. Jainkoak pazientziaz eta eramanpen handiz jokutzen du. Jainkoak denbora ematen dio Erreinuari. Jakinduriaren liburuak esan digun bezala, «Zuk begirapen handiz erabiltzen gaituzu». Jainkoa barkatzailea da, eta guztien ardura du. Eta ez ditu gauzak berahala batean, abantada batean, erabakitzen eta epaitzen. Bere bihotz errukiorrak ikuspegi zabala ematen dio. Eta bere ahalmen handia, bere eramanpen horretan azaltzen du (*ik. 1. irak.*).

Esparruak eta mailak erabat argituak eta sailkatuak eduki nahia, ez da ona eta onartzekoa. Jainkoaren Erreinuko soroan denentzako tokia dago. Eta epaia, galbahetze-lana, azkenean Jaunak berak egingo du. Beraz, azken epaia iritsi bitartean, bihotz handikoak izaten ikasi beharko dugu. Gure ustez gaizki eta oker jokutzen dutenekin ere bihotz handikoak izan behar dugu. «Gizon zuzenak bihotz oneko izan behar du» esan digu lehenengo irakurgaiak. Eta ikasi behar dugun bigarren gauza zera da: besteek ere badutela guri erakustekorik. Besteengana bihotz zabalez hurbildu behar dugula, gaiztoaren eta zintzoaren arteko mugak garbiegi ezarri gabe.

Beste arrisku bat ere gainditu behar dugu: Erreinua, portaera eta alor jakin batzuei lotzeko arriskua. Alegia, Jainkoaren Erreinuak nonahi eta noiznahi jokatzeko eskubiderik ez balu bezala. Erreinua esparru jakin batzuei lotzeko tentazioa da. Hau honelakoa da eta horrek ez dauka Erreinurik. Hura halakoa da eta hark Erreinua dauka. Jainkoa eta Erreinua libreak direla ez genuke ahaztu beharko. Eta askatasun hori errespetatu egin beharko genuke.

Erreinua, Erreinua... esan bai, baina non ikusten dugu Erreinua? Non dago? Zertan antzematen zaio? Ba al du indarririk eta eraginik? Eta hemen ere bada baztertu beharreko beste arrisku nabarmena: Erreinua eta indarra uztarri berean lotu nahia. Erreinuak gure ahalmen-eskemen arabera funtzionatu behar balau bezala. Jainkoaren Erreinua izaki ahalmenez eta eragintasunez azaldu behar balu bezala. Mostaza haziaren parabola hortxe daukagu. Hazi txikia da Erreinua. Txikiena. Ez da handikeriaz eta ahalmenez azaltzen den horietakoa. Txikian eta hulean ematen ditu Erreinuaren haziak bere fruitu onenak. Giza-bizitza osoaren kabi izateko tokia du mostaza-hazitik sortzen den zuhaitzak. Erreinua gure gizatasunaren kabi! Kabi horretan har dezakegu gure fede-bizitzan atsedean. Fede-bizitzan eta giza-bizitzan! (*ik. Ebanj.*).

Beste ikasgai bat ere azpimarratu beharrekoa. Legamiaren edo orantzaren ikasgai bikaina. Jainkoaren erreinua barrutik kanpora gertatzen da, ez kanpotik barrura. Ore-barnean sartu eta ore a altxatzen du. Horrela jokatzeko du Jainkoak eta, horrela jokatu behar dugu guk ere. Zergatik ote da, beti kanpotik espero ditugula aldaketa handiak? Erabaki handietatik, agintariengandik... Ez, ez. Barrutik. Legamiaren antzera. Gure eguneroko zerbitzu txiki hori. Inork eskertzen eta ikusten ez digun laguntzatxo hori, gure eguneroko borondate saiatu hori... Ore handia altxatzeko ez da legamia asko behar. Baina, hori bai, noski, legamiak legamia izan behar du. Zergatik ez dugu pentsatzen Jainkoak ere legamia puska bat bezala bidali gaituela, munduaren ore handi horretara. Jainkoaren erregetza aitortzen eta onartzen ez duen ore handi horretan, gure gizartean, zergatik ez sinetsi legamiaren indar berritzaile horretan?

Bai, Erreinua ari da bere ezkutuko lana burutzen. Eta, gainera, izadi osoa antsika eta grinaz dago Jainkoaren Erreinua noiz ezarriko era batean. Espirituaren egarriak eraginda aurrera giten dugu gure

lan apal eta zerbitzarian. Badakigu zertan ari garen. Pazientziaz, bihotz handiaz, txikiaren indarra sumatuz eta, batez ere, eguneroko lan gordea burutuz, Jainkoaren erregetza zabalduko dugu. Eta, azkenean, mundu hau, gure gizarte maite hau, Jainkoaren erregetzara errendituko da. Jainkoaren erregetza, askatasuna eta gizatasuna baita.

Giro honetan Eukaristia ospatzen dugu. Jainkoaren Erreinua hortxe datorkigu. Ogi pusketa baten txikian Erreinu indartsua. Ardo piska batean, legamiaren berritasuna. Ospa dezagun pozik Erreinuaren festa.

Jainkoaren herriaren otoitza

Otoitz egin diezaiogun, senideok, errukiaren Jaunari gure ahultasunean lagun gaitzan, Berak nahi bezala bere izenari dei egin diezaiogun.

- Elizen arteko bakearen alde, kristau guztien batasunaren alde eta gure zorionaren alde. Eska diezaiogun Jaunari.
- Herrietako arduradunen alde, beraien ardurapean bakezko eta ongizatezko bizitza izan dezagun. Eska diezaiogun Jaunari.
- Etxetik urrun direnen alde, gaixoen eta kartzelatuen alde, sufritzen duten guztien alde. Eska diezaiogun Jaunari.
- Fedez eta begirunez biltzen den gure elkartearen alde, gure parrokiari on egiten duten guztien alde eta behartsuei laguntzen dietenen alde. Eska diezaiogun Jaunari.

Euskarri gerta dakizkigula, Jauna, Zure indarra eta eramanpena, Elizarengan gordea dagoen ebanjeliozko hitzak gudan fruitu eman dezan eta itxaropenez saia gaitezen gizadi berria sortzen, eguzkia bezala agertu eta argiz beteko gaituen Kristo etorri artean. Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Oparigaien gaineko otoitza

Oi Jainko, Itun zaharreko opari desberdinak
beren betera ekarri dituzu
Kristoren gurutzeko sakrifizio bakar eta bikainean;
onar ezazu eta egin santu zeure zerbitzarion sakrifizioa,
garai batean Abelena bedeinkatu zenuen bezala,
eta egizu, gutako bakoitzak
zure handitasuna goresteko eskaintzen duen hau
izan dadila gizon-emakume guztien salbamenerako.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

Zaude beti, Jauna, zeure herriarekin,
eta zerutar misterioak ezagutarazi dizkiezunei emaiezu,
beren izate zaharra utzirik,
jainkozko bizi berriaren erara bizitzea.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Uztailaren 25ean **SANTIAGO APOSTOLUA**

Agurra

Apostoluen oinarri-gainean Eliza eratu zuen Kristo Jauna izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Gure fedea, Jesusek aukeratu zituen ikasle haien fedean eta testigantzan oinarritzen da. Horregatik ospatzen ditugu apostoluak eta hartzen ditugu zaindarizat. Santiago apostoluaren oroitzapenak, gure fedea indartzen laguntzen digu, Jesusi jarraitzeko asmoa berrituz eta testigu izatera bidaliz.

Damu-otoitza

Isilean, Jainkoaren aurrean jarri, eta eska dezagun Ebanjelioaren grazia berritzailea, Eukaristia hau ospatzeko presta gaitzan.

—Jesus Jauna, hilen arteko lehen-semea: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, bekatuaren eta heriotzaren garailea: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, gure piztuera eta bizia: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

Jainko ahalguztidun betierekoa,
Santiagoren odol-isurtzeaz sagaratu zenituen
Apostoluen lehenengo ebanjelizatzela-lanak;

egizu, zure Elizak,
 haren zaindaritzaz etengabe indarberriturik,
 sendo iraun dezala haren testigantzaz
 eta gure herriek leial jarrai diezaiotela Kristori
 mendeen azkeneraino.
 Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
 Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Hitzaren liturgiari oharpena

Jainkoaren hitza entzutera goaz Santiago apostoluaren festaburuan. Apostoluen bidez etorri zaigu Jesusen Berri Ona. Eta berri on hori ekarri ziguten gizon haiei begiratzen diegu. Gu bezala ahulak izan arren, berri onarekiko leialtasunari heriotzeraino eutsi zioten.

Lehenengo irakurragia (*Eg 4, 33; 5, 12. 27-33; 12, 2*)

Apostoluen Eginak liburutik

Egun haietan, Apostoluek aginpide handiz egiten zuten Jesus Jaunaren piztueraren aitormena, eta jendeak oso estimatuak zituen guztiak. Mirari eta egintza harrigarri asko gertatzen zen herrian apostoluen eskuz.

Batzen Nagusiaren aurrera ekarri zituzten apostoluak, eta apaiz nagusiak esan zien: «Ez al genizuen zorrotz agindu ez irakasteko Jesusen izenean? Zuek, berriz, Jerusalem osoa bete duzue zeuen irakaspenez; gainera, gizon horren heriotzaren erantzukizuna geuri leporatu nahi diguzue».

Pedrok eta beste apostoluek erantzun zuten: «Jainkoaren esana egin behar da aurrena, ez gizakiena. Gure arbasoen Jainkoak piztu egin du zuek egur batetik zintzilik hil zenuten Jesus. Jainkoak goratu egin du bere eskuinaz, Buruzagi eta Salbatzaile eginez, Israeli bihotz-

-berritzea eta bekatuen barkamena emateko. Geu gara gauza hauen testigu, geu eta esaneko zaizkionei Jainkoak ematen dien Espiritu Santua».

Erantzun honek beren onetik atera zituen batzarkideak, eta hil egin nahi zituzten apostoluak. Eta Herodes erregeak ezpataz hilarazi zuen Joanen anaia Santiago.

Erantzun-salmoa (Sal 67 [66], 2-3. 5. 7-8)

Lur o-so-a, e-gi-o-zu i-rrin-tzi Jain-ko-a-ri.

- ✠. Erruki bekigu Jainkoa eta bedeinka **gaitzala**,
ager diezagula aurpegi **argia**,
ezagut dezaten munduan zure **bidea**,
nazio guztietan Zugandiko sal**ba**mena. ✠.
- ✠. Poztu bitez kantari **nazi**oak,
zuzentasunez baitituzu gobernatzen **herri**ak
eta gidatzen munduan **nazi**oak. ✠.
- ✠. Lurrak bere uzta **eman** du,
Jainkoak, gure Jainkoak, bedeinkat**zen** gaitu.
Bedeinka gaitzala **Jain**koak,
izan diezaiola begirune mundu **oso**ak. ✠.

Bigarren irakurgaia (2 Ko 4, 7-15)

San Paulo Apostoluak Korintoarrei egindako bigarren gutunetik

Senideok: Altxor baliotsu hau buztinezko ontzian daramagu, argi ager dadin honenbesteko indarra Jainkoagandik datorrela, eta ez gugandik. Alde guztietatik estutzen gaituzte, baina zapaltzen ez; larri gaude, baina etsita ez; erasopean bai, baina eskutik utzita ez; lurrera botatzen gaituzte, baina suntsitzen ez; nonahi eta beti Jesusen heriotza daramagu geugan, Jesusen bizia ere gugan ager dadin.

Bizi garen bitartean, beti heriotzara garamatzate Jesusengatik, gure izate hilkor honetan Jesusen bizia ere ager dadin. Horrela, gugan heriotza ari da; zuengan, berriz, bizia.

Hau dio Liburu Santuak: «Sinetsi nuen, eta horregatik hitz egin nuen». Guk ere, sinesmen-espíritu bera dugularik, sinesten dugu eta horregatik hitz egiten dugu, jakinik, Jesus Jauna piztu duenak piztuko gaituela gu ere Jesusekin, eta haren ondoan ipiniko gaituela zuekin batean. Hau guztia zuen onerako da, Jainkoaren dohaina askorengana zabaltzean, esker ona ere ugal dadin, Jainkoaren aintzarako.

Aleluia

- ℣. Gure Elizaren izar dirdaitsu, Santiago apostolua:
bakean dago zure **g**orputza,
gure artean bizi da **z**ure aintza. ℟.

Ebanjelioa (Mt 20, 20-28)

Homiliarako argibideak

Apostoluen oinarri gainean

Apostoluen festaburua aukera bikaina izan ohi dugu gure kristau izatearen eta Eliza izatearen oinarriak aztertu eta indarberritzeko. Santiagoren festaburua ere, aukera paregabea dugu gure fededun izatearen hariak berritzeko eta hari horiek behar bezalako tentsioz tiratuak ote dauzkagun arakatzeko. Izan ere, fededun izatea, apostolutar izatea da: alegia, gure fedea apostoluen testigantzan eta aitormenean finkatzen zaigu, eta beti ere gure fedea apostoluen eskutik sendotu behar du.

Santiago nor zen? Nolakoa zen? Gaurko Ebanjelioan ematen zaizkigun zehaztasunak hor dauzkagu: handizalea nonbait, Jesusen Erreinua giza irizpidez neurtzen zuen. Besteak baino gehiago izan nahi zuen, aurretik agertu. Mundutar jokabide baten desio eta egarriak zituen bere barnean. Ez baitzuen ulertu, beste apostoluek ere ez zuten ulertu, Jesusen Erregetza nola eta nondik mamitzen zen.

Zerbait aldatu da, ordea. Pazko-misterioaren Espirituak hankaz gora jarriko ditu gizon haien usteak eta barne-joerak. Jesusen pazko-bidea erabat itsatsiko zaie beren barnean. «Nik edango dudak kalizak» (Nekaldiak eta Pazko-misterioak, alegia), erabat aldatu ditu apostoluak. Jesus, izan ere, ez dute handizale eta aginte-gose ikusten. Jesusek azkeneraino zerbitzatu du, besteen onerako bizia emateraino. Eta zerbitzu-mota berri honek, bestelako postura batera daramatza jarraitzaile haiek. Gure legea, besteen gainetik egotea baldin bada, besteak menperatzea, norbera igotzea... «ez bedi izan horrela zuen artean». Eta Jesusen hitz horiek, agindua ez ezik, gurutzerainoko programa dira. Eta apostoluen bihotzean Espirituzko hitzez idatzia geratuko den programa. Aldaketa bikaina.

Aldaketa hori nolakoa izan den? Lehenengo irakurgaietan ikus dezakezu. Hor agertzen zaizkigu gizon haiek, adoretzu, munduko ahalmen eta aginteen aurrean beldurrik gabe, Jesus berpiztuaren berri ematen. Mehatxu, zigor, agindu... ez alferrik! «Jaungoikoaren esana egin behar da aurrena». Lehen handizale, berekoi, beldurti. Orain adoretzu. Eta a zer adorea! Santiagok bere bizia emango du (bera izan zen horretan lehenengoa) Jainkoaren esana betetzeagatik. Nork ikusi eta nork ikusiko? Lehen izan-zale zena, orain bizia galtzeko pronto. Zerbait berria ulertu dute, zalantzarik gabe: Jesusen Kalizak aldatu ditu.

Orain uler genezake San Paulok bigarren irakurgaietan esana. Apostoluaren indarra ez dago apostoluarengan berarengan. Apostolu izatea ez da berez indartsu eta ahalmentsu izatea. Jainkoak agertu behar du apostoluarengan indartsu. Eta Jainkoa indartsu ager dadin, ikaslea ahula izatea onena. Giza-ahultasuna, Jainkoaren indarrez janzten baita. Eta zein indartsu den Jainkoa, berarengatik ahul egiten direnengan azaltzen da. Bai: beti apostolutza (Jainkoaren Erregetza zerbitzatzea) larrialdien eta erasoaldien artean mamitzen da. Horietan (larrialdi eta erasoaldien ahultasunetan) Jesus berpiztuaren bizi indartsua agertzen da.

Santiagoren festaburua aukera paregabea dela esan dugu gure bizitza eta kristau-jarduna aztertzeko. Honi begira diezaiokegu:

- Lehenengoa: Jainkoak garen bezala aukeratu gaitu, handizale, indar-gose, izan-zale... Baina, bere Pazko misterioaren ahalmenez aldatu egiten gaitu: Jesusen bidetik bakarrik izan gaitzke apostolu. Handizalekeriak eta utzi beharra dauzkagu. Horiek ez dira Jesusen jokabide. Bide mundutarra da handikeriena.

- Bigarren: Jesusen kaliza edateak zerbitzua esan nahi du. Jainkoaren esana jarri beste asmo eta programa guztien aurretik eta gainetik.

Horretarako, apostoluen Espiritu bera beharko du Elizak. Espiritua! Izan ere bestela, hain erraza da giza- bideetan gelditzea, handinahikerietan erortzea, gezurraren zerbitzuan jaustea... Gurutze-bidea ez baitzaigu maitagarri gertatzen. Eta ez zaigu gustagarria gertatzen bide hori, ahultasuna eta pobretasuna eta txikia izatea eta ez ditugulako maite.

- Hirugarren: Gure apostolutza-egintzaren oinarriak non dauzkagu jarriak? Ez al gara gehiegi fidatzen geure programa handi eta zehatzez? Eta, horrexegatik, ez al dugu apostoluen ausardia libre eta freskoa galdu? Ez al gabiltza zenbait indarren morroi kobarde bihurturik? Oraindik ez ote dugu ulertu «haren kaliza» edan behar dela apostolu izateko? Gure eliz elkarteek bizi duten ahulaldia izan daiteke aukera ederra Berri Onaren bideetara etortzeko. Gure ahulaldian gertatzen da Jainkoaren indarra. Gure eskasian egingo du Jainkoak eliz elkarte berria. Ez dezagun ahaztu: Jainkoaren jokabideak eta irizpideak ez dira gizon-emakumeonak bezalakoak. Une eskasenean gaudelarik, egon gaitzke une aukerakoenean.

Ospatzera goazen Eukaristia da apostolu egiten gaituen Kaliza. Edan dezagun, eta berak egin gaitzala Jainkoaren esanaren zerbitzari. Esker onezko kopa santuak eman diezagula gure herrian Ebanjelioa zerbitzeko adorea eta poza. Apostolutar fedea aitortu dezagun.

Jainkoaren herriaren otoitza

Otoitz egin diezaiogun, senideok, apostoluen fedean oinarritu nahi izan gaituen Jainkoari, eta eska diezaiogun denon alde:

- Elizak, altxor bezala gorde dezan apostoluen predikaziotik jaso zuen fede eta leialtasunez hots egin diezaiela belaunaldi guztiei.
- Herrietako arduradunen alde, eskuzabalez eta zerbitzu jarreraz bete dezaten, jendeak beraien esku utzi duen ardura.

—Apostolu martirien antzera, pertsekuzioa jasan eta bere odola isurtzen duten egungo kristauen alde. Horien testigantza biziak denon fedea suspertu dezan.

—Hemen bilduak gaudenon alde, Santiago Apostolua ospatzeak Jesu Kristorekin egiaz lotu gaitzan.

Gure Salbatzaile zaren Jesus Jauna, Zuk dei egin zenion Santiagori, sareak utzi eta jarrai diezazun; entzun gure otoitzak eta sendotu gure borondatea bera bezala Zure deiarekin leial izan gaitezen. Errege bizi baitzara gizaldi eta gizaldietan.

Oparigaien gaineko otoitza

Jauna, Kristoren kaliza edaten
Apostoluetan lehenengoa Santiago izatea nahi izan zenuen;
haren festaburua ospatzean garbi gaitzazu
zeure Semearen nekaldiko bataio salbagarriaz,
sakrifizio atsegingarria eskain diezazugun.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

Eskerrak ematen dizkizugu, Jauna,
Santiago apostolu eta gure zaindariaren festaburua ospatzean
pozik hartu ditugun dohain santuengatik;
hura laguntzaile dugula,
zaindu gaitzazu beti zeure babespean.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Uztailaren 30ean
URTEAN ZEHARREKO XVII. IGANDEA

Agurra

Errukiaren Jauna izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Senideok: fedea partekatzen dugu Eukaristia ospatzean. Fedea, berritasuna da, askatasuna, gure lasaitasunetik ekintzara eta bizipenera eramaten gaituena. Egin dezagun ibilaldia, ohituratik berritasunera garamatzana, esamesatik eta hitz txarretik bedeinkapenera eta lankidetzara garamatzana.

Damu-otoitza

Senideok: aitor ditzagun gure bekatuak, misterio santuak ospatzeko gai izan gaitezen:

—Jesus Jauna, behartsuen alde zaudena: Erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, indargabeen babesleku zarena: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, bekatarien itxaropen zaituguna: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

Oi Jainko, Zugan uste on dutenen babesza zarena,
Zu gabe ez da ezer sendorik, ez ezer santurik;
erakutsiezaguzu zeure erruki handia,
Zu gidari eta erakusle zaitugula,
zuhurtasunez balia gaitezen lurreko gauzez,

eta oraintxedanik betiko ondasunei itsatsirik bizi gaitezen.
 Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
 Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
 Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Hitzaren liturgiari oharpena

Erregeak liburutik irakurriko dugun Jainkoaren hitzak Jainkoaren laguntza eta babesa agertzen ditu. Bihotz zabalak eta senideekin errukiorrak izanez gure aldetik ahalegina egiten badugu, beteko gaitu Aita onak bere bedeinkapenaz: horra egiazko altxorra, Ebanjelioak aurkezten digun dohain baliotsua.

Lehenengo irakurgaia (*1 Erg 3, 5. 7-12*)

Erregeak liburutik

Egun haietan, Jauna agertu zitzaion ametsetan Gabaonen Salomoni, eta esan zion: «Eskatu nahi duzuna, eta emango dizut».

Salomonek erantzun zion: «Jauna, ene Jainkoa, nire aita Daviden ordeztu ni, zeure zerbitzari hau, egin nauzu errege. Ni, ordea, gaztea naiz eta ez dakit nola gobernatu. Zure zerbitzari hau Zeuk aukeratu duzun herriaren erdian dago, herri izugarria, ugariaren ugariz ezin konta ahalekoa. Emaiozu zeure zerbitzari honi adimen argia, zure herria gobernatzeko, eta ona eta txarra bereizteko. Bestela, nola gobernatu zure herri handi hau?»

Atsegin izan zitzaion Jaunari Salomonen eskaria, eta esan zion: «Hori eskatu duzulako, eta ez zeuretzat urte asko, aberastasunak edota zeure etsaien heriotza, baizik eta zuzen gobernatzeko jakinduria eskatu duzulako, beteko dut zuk eskatua; zure aurretik inork izan ez duen eta zure ondoren ere inork izango ez duen adinako jakinduria eta adimena emango dizut».

Erantzun-salmoa (*Sal* 119 [118], 57 eta 72. 76-77. 127-128. 129-130)

Bai mai - te du - da - la, Jau - na, zu - re le - ge - a.

- ∞. Jauna, ene ondasun **ba**karra,
erabakia dut zure hitzak **gorde**tzea.
Zein ona niretzat zure ahoko **le**gea,
urre-zilarrezko milaka txanpon baino **ho**bea. ℞.
- ∞. Arren, kontsola nazala zure maita**ta**sunak,
zeure zerbitzari honi hitzeman **di**ozunez.
Betorkit zure gupida, bizib**erri** nadin,
zure nahian baitut **go**zamina. ℞.
- ∞. Nik, ordea, maite ditut zure **agi**nduak,
urrerik finena baino **ge**hiago.
Horregatik, zuzentzat ditut zure lege **gu**ztiak,
eta gorroto dut jokabide **mal**tzur oro. ℞.
- ∞. Harrigarri dira zure man**am**enduak;
horregatik ditut gogoan **gor**detzen.
Argigarri da zure hitzen adier**az**pena,
adimena ematen die ez**ika**siei. ℞.

Bigarren irakurgaia (*Erm* 8, 28-30)

San Paulo Apostoluak Erromatarrei egindako gutunetik

Senideok: Badakigu bera maite dutenen onerako bideratzen dituela Jainkoak gauza guztiak, bere aurre-erabakiaz deitu dituenen onerako, alegia.

Aurrez ezagutu zituenak aukeratu ere egin zituen, bere Semearen irudiko izan zitezen eta, horrela, Semea senide askoren artean lehen-
seme izan zedin. Aurrez aukeratu zituenak deitu ere egin zituen;
deituak, berriz, zuzentzat hartu, eta zuzentzat hartuak aintzaz bete.

Aleluia (Erm 8, 15)

A - le - lu - ia, a - le - lu - ia, a - le - lu - ia.

∞. Bedeinkatua Zu, Aita, zeru-lurren Jauna,
erreinuari buruzko **Berri** Ona
jende xumeari agertu diozulako. ∞.

Ebanjelioa (Mt 13, 44-52 edota laburrago 13, 44-46)

Homiliarako argibideak

Dena saldu eta Berari jarraitu

Zerk axola digu benetan? Zerk kezkatzen gaitu? Zer daukagu bizitzan baloretzat hartua, eta zer zabortzat utzia edo baliogabetzat ahaztua? Batzuek oraintxe amaituko dituzte oporrak eta beste batzuek oraintxe hasiko. Oporrak beharrezkoak ditugu, baina nondik eta zertan espero dugu atsedena, zertan eta nondik zoriona? Entzun dugun Jainkoaren Hitzaren aurrean, gure bizitzari begiratu behar diogu, eta jatortasunez galdetu, egiaz balio dutenekin gabiltzan, ala balio ez duten gauza askoren morrontzan kateatuak gauden!

Egiazko jakiturian bizitzeko deia egiten zaigu gaur, zentzudunak izateko deia. Zer esan nahi du horrek? Salomonek eska ziezaiokeen Jainkoari hainbeste gauza: ondasunak, etsaien galera, bizitza eta erosotasun luzea... Baina jakituria eskatu du: bere gain daukan herria zuzen gidatzeko argia, leial jokatzeko borondatea, ongia eta gaizkia bereizten jakiteko bihotz zintzoa (*ik 1. irak*). Aukera ona: balore ezkutua aukeratu ditu, bihotzekoak, eta ez bistakoak, ez balore txalotuak, ez azalekoak. Bizitza balore nagusi horien inguruan gozaten da, ez azaleko erosotasunean. Zeren eskean gabiltza? Zeren bila? Egiazko gizatasuna lantzen al dugu, ala gehienen arrastoan sartuta gabiltza, ikusten eta txalotzen direnen bila? Geure burua jakintsu sentitzen al dugu?

Jakituriak, egiaz eta sakonean “bizitzen” jakiteak, ezkutuko baloreak bilatzera garamatza, ez azalekoak. Altxor gordearen parabola da: ustekabeen aurkitu duzu, ez baita ahaleginez lortzen den zerbait. Eta daukazu guztia saltzen duzu, altxo horren jabe egiteko. Aurkitu duzunaren egiazko balioa zenbatekoa den badakizu. Edo perla artean zabiltzala, bat ikusten duzu aparteko balioa duena. Eta perla horren jabe izateko, beste guztia saltzen duzu. Eta egiaz balio duena erosten duzu (*ik. ebanj.*). Jokaera bidezkoa, ez da? Perla bakar horrek, bakarra izanda ere, beste gauza guztiek baino gehiago balio dizu. Eta dena uztea, negozio ona da.

Erreinuko baloreak dira egiaz balio dutenak. Ebanjelioak begi-bistan jarri dizkigun baloreak. Maitasuna, barkazioa, solidaritza, pobreekiko hurbiltasuna, bizia ematea... Horiek dira Jesusek eta Ebanjelioak “egiazko altxor” aurkezten dizkigunak, horiek bilatzea da jokaera jakintsu eta burutsua. Gure gizarteak bestelakoak estimatzera eragiten digu: dirua, goian egotea, atsegina, inguruko txaloa. Gauza erakargarriak dira horiek denak, baina ez diote bihotzaren sakoneko egarriari erantzun baliozkorik ematen. Une

bateko argi-distira badute, baina ez dakite zoriona sortzen. Hala ere, hauek denak hitzez esateak ez du asko balio; bakoitzak bere bizitzaren jarrerak aztertzeak balio du. Zer bilatzen duzu bizitzan? Zertan jartzen duzu zure zorion-iturria?

Oraitxe bertan, oportretan zer aurkitzeko ametsa daramazu? Zer landu nahi duzu: gorputza, ondo pasatzea, erosotasuna, axolagabekeria? Ez al dira balore askoz hobekak adiskidetasuna, familia bizitza, elkartasuna, izadiaren gozamina? Dena ona dela esan ohi dugu, eta egia da. Baina, zertan jartzen dugu gure ilusioa? Kontua ez da askotan gauza bat edo bestea egitea, kontua bihotzeko joerak dira. Eta oportretan halako aukera ederra daukagu, urtean zeharreko presaz landu ez ditugun balore inportanteak bilatu eta garatzeko! Eta balore horiek lantzeak ez du esan nahi, oportretan gutxiago gozatzea. Gozatu, gehiago eta sakonago gozaten da. Eta, batez ere, bizitzak beste betetasuna hartzen du! Alde ederra!

Baina egiazko baloreen altxorra ez da ahaleginez eta ukabilak itxita lortzen. Ez da gure eginahalaren emaitza. Bakoitzak bere borondatea jarri behar du, egiazko baloreak landu behar ditu; baina, altxorra topatzea, ustekabeko eta merezi gabeko aurkikuntza da. Ez da lortzen den zerbait; eman egiten zaigu. Jainkoaren maiteentzako "dena onerako da" (*ik. 2. irak*). Jainkoak ematen digu goiko eta barruko baloreen poza. Ez dago gure esku. Eta horregatik, fededunak harridura eta esker ona bizi ditu, merezi gabeko dohainen artean bizi baita beti.

Zure fedea, merezi gabeko dohain sentitzen al duzu? Konturatzen al zara zenbat dohain dauzkazun bizitzan, askotan ikusi ere egiten ez dituzunak: adiskideak, senideak, lana, izadia gozatzea, osasuna...? Zergatik ibili ohi gara ase-ezinik beste zerbaiten egarri urduritan eskura dauzkagun balore ederrez ohartu gabe? Has zaitez,

daukazunaz jabetzen eta ikusiko duzu zenbat eskertu-behar aurkituko duzun!

Eukaristia ospatzera goaz. Maitasunaren altxor betea eskura jartzen zaigu. Izan gaitzen jakintsu eta burutsuak. Eta esker onez edertu dezagun gure ospakizuna.

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok, eska dezagun Espiritu Santuaren indarra, Berak lagun diezagun munduko beharren alde otoitz egiten.

—Eska diezaiogun errukizko Jainkoari, Kristo ezagutzen hasi eta bataioko grazia hartu nahi dutenen alde, beraien haurrak bataiatzeko prestatzen direnen gurasoen alde.

—Eska diezaiogun Jaunari gure herriaren alde eta bertan bizi garen guztion alde, baita munduko herri eta nazio guztien alde ere, bakea eta bizimodu hobea izan ditzagun.

—Eska diezaiogun Jaunari mundu zabalean pertsegituak diren kristauen alde eta beraien pertsegitzailleen alde, izan dezatela begirunearen bihotz-berria.

—Eska diezaiogun Jaunari hemen bilduak gaudenon alde eta otoitzean gogoan ditugun guztien alde, fedean gorde gaitzan eta bere Semearen erreinuan bildu.

Jainko Jauna, Kristorengan agertu diguzu ezkutuan zegoen altxorra eta harri-bitxi preziatua; emaguzu Zure Espiritua, mundu honetan biziz Zure erreinuko aberastasun neurrigabeak maita ditzagun, eta prest egon gaitzen horiengatik dena uzteko. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Oparigaien gaineko otoitza

Onartu, Jauna, zure esku zabaletik hartuta
ekarri dizkizugun eskaintzak;
egizu, misterio santu hauek,
zure graziaren indar eragileaz
santu egin dezatela oraingo gure bizitza
eta gida gaitzatela betiko zorionera.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

Eukaristiako sakramentua hartu dugu, Jauna,
zure Semearen nekaldi-piztueren betiko oroigarri;
berak neurrigabeko maitasunez eman digun dohain hau
izan dakigula salbamenerako.
Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Uztailaren 31n
LOIOLAKO SAN IGNAZIO*

Agurra

Gugatik gizon egin zen Jesu Kristo gure Jaunaren errukia izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Senideok, poz ederra gaur eskaintzen zaiguna: gure senide eta herritar Ignazio Loiolakoa santutasun argitan ikusten dugu. Festaburu eder honetan, beraz, badugu zer eskatua eta zer eskertua. Jaunak eman digun dohaina, egiazko eskakizun bihurtzen baitzaigu. Ignazio dohaina dugu, eta deia dugu. San Ignazioren fede berean bat egin dezagun eta egigun festa. Jaso dezagun festara Ignazio zaindaritzat aitortzen duen gure herriaren bihotza ere.

Damu-otoitza

Loiolako Ignazio bezala, gu ere Jainkoaren aintza eta gizakientzat ona izatera deituak gaude. Aitor dezagun isilune eginez, Jainkoarengandik askotan urruntzen garela, eta onar dezagun beragandik datorkigula salbamena.

—Jesus Jauna, hilen arteko lehen-semea: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, bekatuaren eta heriotzaren garailea: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, gure piztuera eta bizia: Erruki, Jauna.

* *Ikus gaztelaniazko lagungarria 58. orrialdean*

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

Oi Jainko, Loiolako Ignazio santua eman zenion Elizari zure izenaren aintza gero eta gehiago zabaltzeko; egizu, hura lagun eta etsenplu dugula, lur honetan borroka eginik, irits dezagula garaipen-korua harekin batean zeruan. Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez, Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Hitzaren liturgiari oharpena

Jainkoa maitatzeak zoriona dakar. Harengandik urruntzeak, berriz, zorigaitza eta hondamendia. San Ignaziok hartu zuen bidea argia da: dena, egiten den guztia, beti Jaunaren aintzarako egitea. Guretzat ere jokalege ederra!

Lehenengo irakurgaia (Dt 30, 15-20)

Deuteronomioa liburutik

Honela mintzatu zitzaion Moises herriari: «Begira, bizia eta zoriona, heriotza eta zorigaitza jartzen dizkizut gaur aurrean. Aditzen badituzu gaur nik ematen dizkizudan Jaunaren zeure Jainkoaren aginduak, Jauna zeure Jainkoa maitatuz, haren bidean ibiliz eta haren agindu, lege eta erabakiak betez, biziko zara eta ugarituko eta bedeinkatuko zaitu Jaunak zeure Jainkoak, jabetzan hartzera zoazen lurraldean.

Baina zure bihotza okertzen bada, aditzen ez baduzu eta jainko arrotzen aurrean ahuspeztu eta haiek gurtzeko tentazioari amore ematen badiozu, gaur iragartzen dizut erabat hondatuko zarela, eta ez duzula luzaro iraungo, Jordanez beste aldean jabetzan hartzera zoazen lurraldean.

Zeru-lurrak deitzen ditut gaur zure aurka testigu: bizia eta heriotza, bedeinkazioa eta madarikazioa jartzen dizkizut aurrean. Zuk eta zure ondorengoez bizi nahi baduzue, aukera ezazu bizia, Jauna zeure Jainkoa maitatuz, haren esana adituz eta hari lotuz. Horretan dago zure bizia eta hortik datorkizu Jaunak zure guraso Abrahami, Isaaki eta Jakobi zin eginez agindutako lurraldean luzaro bizitzeko ahalbidea».

Erantzun-salmoa (Sal 1, 1-2. 3. 4 eta 6)

Bai do - ha - tsu gau ta e - gun Jau - na -
ren le - ge - a haus - nar - tzen du - e - na.

- ℣. Zorionekoa gaiztoen aholkuari jarraitzen ez diona, ' bekatarien bidean ez **dabilena**, ezta lotsagabeen biltzarrean esertzen ere; baizik eta Jaunaren legean atsegin **duena**, haren legea gau eta egun hausnartzen **duena**. ℟.
- ℣. Ur-ertzean landaturiko zuhaitzaren antzeko**ko** da: ematen du bere garaian **fruitua**, eta ez zaio historik **ihartzen**; egiten duen guztia ongi zaio **ateratzen**. ℟.

∇. Ez horrela gaiztoak, ez **hor**rela,
haizeak daraman galautsaren antzeko**ak** dira.
Jaunak zaintzen du zintzoen **bi**dea;
gaiztoena, berriz, galdu **eg**iten da. ℞.

Bigarren irakurgaia (1 Ko 10, 31–11, 1)

San Paulo Apostoluak Korintoarrei egindako lehenengo gutunetik

Senideok: Nahiz jan, nahiz edan, nahiz beste edozer egiten duzuela, egizue dena Jainkoaren aintzarako. Ez izan erorbide, ez juduentzat, ez jentilentzat, ez Jainkoaren eliz elkartearentzat ere. Ni ere guztiei gauza guztietan atsegin ematen saiatzen naiz, eta ez dut bilatzen neure ona, besteei baizik, guztiak salba daitezten.

Izan zaitetze nire antzeko, ni Kristoren antzeko naizen bezala.

Aleluia (Mt 5, 12a)

A - le - lu - ia, a - le - lu - ia, a - le - lu - ia.

∇. Poztu zaitetze eta **al**aitu,
handia izango baita zuen saria **ze**ruetan. ℞.

Ebanjelioa (Lk 9, 18-26)

✠ Jesu Kristoren Ebanjelioa San Lukasen liburutik

Jesus otoitzean bakarrik ari zela, ikasleak hurbildu zitzaizkion, eta Jesusek galdetu zien: «Nor naizela dio jendeak?» Haiek erantzun zioten: «Batzuek Joan Bataiatzailea zarela; beste batzuek Elias; besteek, berriz, antzinako profetaren bat piztu dela». Jesusek,

orduan: «Eta zuek, nor naizela diozue?» Pedrok erantzun zion: «Jainkoaren Mesias».

Jesusek inori ez esateko agindu zien zorrotz. Ete esan zien, gainera, ikasleei: «Gizonaren Semeak asko sufritu beharra du; zaharrek, apaizburuek eta lege-maisuek gaitzetsi egingo dute eta hil, baina hirugarren egunean piztuko da».

Eta hau esan zien denei: «Nire ondoren etorri nahi duenak uko egin biezaio bere buruari, har beza eguneroko bere gurutzea eta jarrai biezat. Izan ere, bere bizia salbatu nahi duenak galdu egingo du; baina bere bizia Nigatik galtzen duenak salbatu egingo du». Zertako du gizakiak mundu guztia irabaztea, bere bizia galtzen eta hondatzen badu?

Beraz, norbait Nitaz eta nire mezuaz lotsatzen bada, Gizonaren Semea ere lotsatu egingo da hartaz, bere aintzaz eta Aitaren eta aingeru santuen aintzaz beterik etorriko denean».

Homiliarako argibideak

Kristo oinarri izanik, denean Jainkoa zerbitzatu

San Ignazioren esperientzia osoa, Jesu Kristoganako maitasun pertsonalean errotua eta oinarritua dago. San Paulorekin batera esan zezakeen: Eskerrak ematen dizkiot Kristo Jesus gure Jaunari, nire gain bere apostolu-zerbitzua uzteko fidagarri aurkitu nauelako eta zerbitzu hori betetzeko indarrak eman dizkidalako (*1 Tim 1, 12*). Jesu Kristo da Gogo-jardunen esperientzia serio probatu duenaren eragilea eta bizitzeko arrazoibidea. Kristorenganako maitasun sutsu hori bizitzea da oinarritzkoena. Gogo-jardunen funtsa Jesus hobeto ezagutzea da, hobeto maitatu ahal izateko eta gertutik jarraitu ahal izateko.

Jesus ezagutu, maitatu eta jarraitu: hiru urrats horiek dira mundu honek duen justizia, askatasun, maitasun eta adiskidetasun egarria ase dezakeen ur garbiaren iturria aurkitzeko bidea. Ezina eta era askotako mina nozitzen duen jendearen egarriak dira horiek. Eta Ignaziok Kristo askatzailea eta bizi-emailea, gertukoa eta maitasunez betea, askatzailea eta zorion emailea aurkezten digu. San Ignazioren Gogo-jardunek gure oinarrizko aukerak Kristo izan behar duela erakusten digu. Ongiaren eta gaizkiaren artean aukeratu behar dugu. Bizitza aukeratu behar dugu. Eta bizitza aukeratzea Jauna maitatzea, berari entzutea eta Hari jarraitzea da.

Zaila da Ignazioren espiritu-bizitza osoa hitz gutxitan laburtzea. Baina santuak berak aukeratu dena bildu dezaketen hitzak: zerbitzatu eta maitatu. Zerbitzatzea, gure izate osoa Jesu Kristoren jarraibidean jartzea da gauza guztien gainetik Jainkoa maitatzea. Zerbitzatzea etorri zen Kristori begiratzeak laguntzen digu gizatasunaren betea jarrera horretan aurkitzen.

Ezagutzen zuen Ignaziok, “handien munduan” interesagatik zerbitzatzen duen jendea eta Jainkoaren eta gizakien arteko harremana maitasunezko zerbitzu bezala aurkeztu nahi digu: maitasunez izan gara sortuak eta salbatuak, ez da maitasun handiagorik. Zer egin behar dugu Jainkoa zerbitzatzeko? Ez zaigu zerrenda bat ematen, baizik eta Jainkoa “gauza guztietan” zerbitzatzea proposatzen zaigu, era askotako zerbitzuetan gauzatu daiteke maitasunezko jarrera zabal hori. Beharrezkoa da Espirituaren indarra, une bakoitzean Jainkoak zertan zerbitza dezagun nahi duen ikusteko, sumatzeko.

Gurutziltzatu eta piztutako Jaunari dion maitasuna, Elizarekiko maitasunean egikaritzen da. Ignaziok badaki Eliza osatzen dutenak bekatariak direla, baina Kristok eralda dezakeen emazte bezala ikusten du. Ez da ametsetako elizaz mintzo, ezagutzen du

errealitatea, baina badaki Jaunak aurrera daramala Jesusen gizon egitearekin hasi zen salbamena, Espirituaren indarrez eta Pedro ezaugarritzat duen Elizaren baitan. Ignaziok badaki pertsonen bihotz-berritzea eta erakundearen eraldaketa beharrezkoa direla baina horrek ez dio galarazten Eliza maitatzea, arrazoi nagusi batengatik: Kristok ere Eliza maite duelako.

Guk ere eliza maitatzen ikas dezagun, ama bezala aurkezten digu: “Eliza ama santu” bezala. Eliza ama bezala maitatzen dugun neurrian dugu Jaunaren Espiritua. Elizarekin sentitzea, Eliza ezagutu eta maitatzea esan nahi du, ez gizakien ona bilatzen duelako bakarrik. Eliza maitatzea, bertan Jainkoaren maitasun-misterioa aurkitzea da.

Erreinuia, Eliza baino handiagoa da, noski. Baina guk Elizan aurkitzen dugu Jainkoaren Erreinuaren hazia eta ezaugarria. Bertan jaso dugu daukagun gauzarik handiena: Kristo. Eta bertan ikasten dugu denean maitatu eta zerbitzatuz bizitzen. Ignaziok bezala.

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok: Loiolako Ignazio santua otoitz lagun harturik, egin diezazkiogun eskariak Jainkoari, Jesusen izenean.

- Elizaren alde: ebanjelioaren argitan, edonon eta nonahi, gizakiaren ongia eta Jainkoaren aintzarik handiena bilatu dezan. Eska diezaiogun Jaunari.
- Donostiako gure Elizbarrutiaren alde: san Ignazioaren antzera, gure elizbarrutiko elkarteetan, beraien biziak Jainkoari eskainiz eta elizaren alde lan eginez biziko diren gazte eta gizon-emakumeak izan ditzagun. Eska diezaiogun Jaunari.

—Sinesgabe eta urrutiratu guztien alde: federik gabe edota Elizatik urrun bizi direnek, gure etsenplu eta Jainkoaren graziaz, Jesu Kristo salbatzaile bakartzat aitortuz, egiazko Fedea ezagutu dezaten. Eska diezaiogun Jaunari.

—Gure parrokiaren alde eta hemen bildurik gaudenon alde: Loiolako Ignazio santuaren antzera, gauza guztietan Jainkoaren aintzarik handiena, Elizaren ona eta gure senideen zoriona bilatu ditzagun. Eska diezaiogun Jaunari.

Entzun, Aita, gure eskari apalak eta gida itzazu gure pausoak; Loiolako Ignazio santuaren antzera gogoz zerbitzatzen jakin dezagun. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Oparigaien gainekoa

Jainko Jauna,
 izan dakizkizula atsegin
 Loiolako Ignazio santuaren ospakizun honetan
 ekarri dizkizugun eskaintzak;
 eta santutasun guztiaren iturri den sakramentu honek
 egin gaitzala gu ere santu egian.
 Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Prefazioa

Egoki da, bai, eta zuzen,
 bidezko eta salbagarri,
 nonahi eta beti guk Zuri eskerrak ematea,
 Jauna, Aita guztiz santu,
 Jainko ahalguztidun betiereko horri.

San Ignaziok irakatsitako bideari jarraitzera dei egiten baitiguzu,
uste oneko bihotz otzanez
Espirituaren ahotsa entzun dezagun;
gure bizitza Kristorenarekin bat egitera
eta, bertute guztien eredu denez,
beraren antzeko izatera bultzatzen gaituzu:
beraren bidez aukeratu gaituzu, Aita errukitsu horrek,
zure dohainei erantzunez
fedearen bidean aurrera egin dezagun,
itxaropenak sendo irauten lagun diezagun
eta maitasunak onbidean ibiltzeko indar gaitzan.

Horregatik, orain eta betieran
santu eta aingeru guztiekin batean
goraki abesten dizugu,
poz betean kantari:

Jaunartze-ondorengo otoitza

Jauna, Loiolako Ignazio santuaren jai honetan
Zuri eskerrak emateko eskaini dizugun gorespen-opariak
eraman gaitzala betieran zure handitasun aintzatsua gorestera.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

31 de julio
SAN IGNACIO DE LOIOLA

Saludo

La misericordia de nuestro Señor Jesucristo, que se hizo hombre por nosotros, esté con todos vosotros.

Monición de entrada

Hermanos, una alegría preciosa la que hoy se nos ofrece: vemos a nuestro hermano y ciudadano Ignacio de Loiola en clara santidad. En esta hermosa solemnidad tenemos, pues, algo que pedir y algo que agradecer. El don que nos ha dado el Señor se nos convierte en verdadera exigencia. Tenemos el don de Ignacio, y tenemos la llamada a nuestro caminar. Unámonos en la misma fe de San Ignacio y hagamos fiesta. Agradecemos también hoy con corazón de pueblo que reconoce a Ignacio como patrón y protector.

Acto penitencial

Como Ignacio de Loiola, también nosotros somos llamados a buscar la gloria de Dios y el bien de los hermanos. Confesemos en un momento de silencio que a menudo nos alejamos de Dios, y aceptemos la salvación que nos viene de Él.

—Tú, el Primogénito de entre los muertos: Señor, ten piedad.

—Tú, el vencedor del pecado y de la muerte: Cristo, ten piedad.

—Tú, la resurrección y la vida: Señor, ten piedad.

Dios todopoderoso tenga misericordia de nosotros, perdone nuestros pecados y nos lleve a la vida eterna.

Oración colecta

Oh, Dios, que has suscitado en tu Iglesia
a san Ignacio de Loyola para propagar la mayor gloria de tu nombre;
concédenos que, combatiendo en la tierra
con su protección y su ejemplo,
merezamos ser coronados con él en el cielo.
Por nuestro Señor Jesucristo, tu Hijo,
que vive y reina contigo en la unidad del Espíritu Santo
y es Dios por los siglos de los siglos.

Liturgia de la Palabra

Amar a Dios es fuente de felicidad. Alejarnos de Él nos lleva a ala desdicha y el abismo. El camino tomado por San Ignacio es claro: hacerlo todo, absolutamente todo, para gloria de Dios. ¡Una buena lección para nosotros!

Primera lectura (*Dt 30, 15-20*)

Lectura del libro del Deuteronomio

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Mira: hoy pongo delante de ti la vida y el bien, la muerte y el mal. Pues yo te mando hoy amar al Señor, tu Dios, seguir sus caminos, observar sus preceptos, mandatos y decretos, y así vivirás y crecerás y el Señor, tu Dios, te bendecirá en la tierra donde vas a entrar para poseerla.

Pero, si tu corazón se aparta y no escuchas, si te dejas arrastrar y te postras ante otros dioses y les sirves, yo os declaro hoy que moriréis sin remedio; no duraréis mucho en la tierra adonde tú vas a entrar para tomarla en posesión una vez pasado el Jordán.

Hoy cito como testigos contra vosotros al cielo y a la tierra. Pongo delante de ti la vida y la muerte, la bendición y la maldición. Elige la

vida, para que viváis tú y tu descendencia, amando al Señor, tu Dios, escuchando su voz, adhiriéndote a él, pues él es tu vida y tus muchos años en la tierra que juró dar a tus padres, Abrahán, Isaac y Jacob».

Salmo Responsorial (*Sal* 1, 1-2. 3. 4 eta 6)

℟. Su gozo es la ley del Señor.

℣. Dichoso el hombre que no sigue el consejo de los impíos, ni entra por la senda de los pecadores, ni se sienta en la reunión de los cínicos; sino que su gozo es la ley del Señor. ℟.

℣. Será como un árbol plantado al borde de la acequia: da fruto en su sazón y no se marchitan sus hojas; y cuanto emprende tiene buen fin. ℟.

℣. No así los impíos, no así; serán paja que arrebata el viento. Porque el Señor protege el camino de los justos, pero el camino de los impíos acaba mal. ℟.

Segunda lectura (*1 Cor* 10, 31–11, 1)

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

Hermanos: Ya comáis, ya bebáis o hagáis lo que hagáis, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo ni a judíos, ni a griegos, ni a la Iglesia de Dios; como yo, que procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propia ventaja, sino la de la mayoría, para que se salven.

Sed imitadores míos como yo lo soy de Cristo.

Oración de los fieles

Hermanos: Por intercesión de san Ignacio de Loyola, dirijamos nuestras oraciones a Dios, en nombre de Jesús.

- Por la Iglesia: para que, a la luz del Evangelio, en toda circunstancia y lugar, busque el bien de la humanidad y la mayor gloria de Dios. Roguemos al Señor.
- Por nuestra diócesis de San Sebastián: para que en las comunidades cristianas de nuestra diócesis surjan jóvenes, hombres y mujeres que como san Ignacio trabajen y entreguen sus vidas a Dios y a la Iglesia. Roguemos al Señor.
- Por los que no creen: para que las personas que viven sin fe o alejadas de la Iglesia, descubran con nuestro ejemplo y la gracia de Dios la Fe verdadera, y reconozcan a Jesucristo como el único Salvador. Roguemos al Señor.
- Por nuestra parroquia y por todos los que estamos aquí reunidos: para que, a imagen de san Ignacio de Loiola, busquemos en todas las cosas la mayor gloria de Dios, el bien de la Iglesia, y el bienestar nuestros hermanos. Roguemos al Señor.

Escucha, Señor, nuestras humildes oraciones y guía nuestros pasos; para que, a imagen de san Ignacio de Loiola, sepamos servirte con valentía. Por Jesucristo nuestro Señor.

Oración sobre las ofrendas

Que te agraden, Señor Dios, las ofrendas que te presentamos en la solemnidad de san Ignacio de Loiola, concédenos que estos divinos misterios, que estableciste como fuente de toda santificación, nos santifiquen también en la verdad.
Por Jesucristo, nuestro Señor.

Prefacio

En verdad es justo y necesario,
es nuestro deber y salvación
darte gracias siempre y en todo lugar,
Señor, Padre Santo, Dios todopoderoso y eterno.

Tú nos llamas a seguir el camino de san Ignacio,
para que, con corazón dócil y confiado,
escuchemos la voz del Espíritu;
y nos impulsas a conformar nuestra vida con la de Cristo e imitarle
como modelo de todas las virtudes:
por Él, Padre de misericordia, nos has elegido
para que respondiendo a tus dones,
recorramos el camino de la fe,
seamos sostenidos con la ayuda de la esperanza,
y edificados con la fuerza de la caridad.

Por eso, ahora y por toda la eternidad,
unidos al coro de los ángeles,
te cantamos con devoción,
y te aclamamos diciendo:

Pos-comunión

Señor, que el sacrificio de alabanza
que te hemos ofrecido para darte gracias,
en honor de san Ignacio de Loiola,
nos conduzca a la eterna glorificación de tu majestad.
Por Jesucristo, nuestro Señor.

